

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

เรน เรียนลัดหลักสูตรเอ็มบีเอ

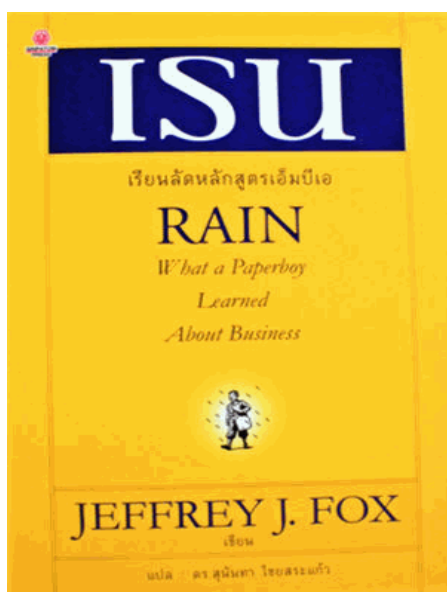
Rain: What a Paperboy Learned About Business

ผู้เขียน: Jeffrey J. Fox

ผู้แปล: ดร.สุนันทา ไชยสระแก้ว

ณฐณิณี เก็บสมบัติ¹

auntiesant@gmail.com

ที่มา: จาก http://www.b2s.co.th/products/9789746554022_150X206.png

แน่นอนว่าในปัจจุบันนี้หนังสือเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการออกมาค่อนข้างมากหลาย หากแต่หนังสือที่เหมาะสมสำหรับคนที่เริ่มต้นธุรกิจหรือผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานมากนัก การเขียนให้ออกมาง่ายขึ้นค่อนข้างยาก คุณเจฟฟรีย์ เจ ฟอกซ์ ซึ่งมีความชำนาญทั้งในด้านการเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ และเป็นนักบรรยายจึงนำเอาความสามารถทั้งสองด้านนี้ของเขาลงมือเขียนหนังสือกึ่งนวนิยาย กึ่งบริหารธุรกิจ ว่าด้วยเด็กชายชาวอเมริกันที่ชื่อเรนในการตัดสินใจเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ จนกระทั่งเลิกเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ เรนได้เรียนรู้หลักการบริหารงานและคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้นำมาโยงผูกเอาไว้เป็นเนื้อเรื่อง และสุดท้ายผู้เขียนได้ถอดบทเรียนทางการบริหารธุรกิจที่สอดแทรกอยู่ในนวนิยายออกมาเป็นส่วนย่อย ๆ ต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดทำแบบฝึกหัดให้ผู้อ่านได้คิดตามไปด้วย ว่าแต่ละบทเรียนนั้นสามารถนำไปปรับใช้กับองค์กรของผู้อ่าน หรือแม้แต่กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างไร

เนื้อเรื่องเริ่มต้นขึ้นเมื่อเรน เด็กชายวัยสิบสามปีจากนิวอิงแลนด์ตัดสินใจเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ด้วยค่าชักชวนของคุณพ่อ ก่อนที่เรนจะได้อ่านส่งหนังสือพิมพ์เขาต้องนัดสัมภาษณ์งานกับคุณตีโมเคลส์จากหนังสือพิมพ์ เดอะกาเซตต์ ซึ่งในการสัมภาษณ์งานนี้เอง เรนได้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและการสำรวจตลาดมาอย่างดี จึงทำให้เรนได้รับเลือกให้ร่วมงานกับหนังสือพิมพ์ เดอะกาเซตต์ เนื้อเรื่องหลังจากการเข้าเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ของเรนได้แสดงถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถเกิดขึ้นได้ของการดำเนินธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางแผนเส้นทางในการจัดส่งหนังสือพิมพ์ การคำนวณต้นทุนรายได้และกำไรในฐานะผู้ประกอบการ การสร้างแบรนด์ การทำการตลาดผ่านช่องทางต่าง ๆ การค้นหาและตอบสนองความต้องการของลูกค้า ความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ การจ้างพนักงาน การตลาดแบบปากต่อปาก หรือแม้แต่การเจรจาต่อรอง จวบจนวันที่เรนตัดสินใจเลิกเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ เขาจะจัดการอย่างไรกับทรัพย์สินที่เขามีในฐานะผู้ประกอบการ อันได้แก่เส้นทางในการส่งหนังสือพิมพ์และกลุ่มลูกค้าในมือของเขา ดังนั้นการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมและการตัดสินใจของ เรน ในสถานการณ์ต่าง ๆ จึงเปรียบเทียบได้

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

กับแม่แบบของการดำเนินกลยุทธ์การบริหารธุรกิจ ขนาดย่อ ตั้งแต่การเริ่มต้นธุรกิจจนกระทั่งในเวลาที่ต้องส่งมอบธุรกิจให้กับผู้อื่นหรือการถอนตัว เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเห็นภาพกระบวนการต่าง ๆ ได้โดยง่ายนั่นเอง

การตัดสินใจเป็นเด็กส่งหนังสือของเรน เทียบได้เท่ากับการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของใครสักคนหนึ่ง เรนเองต้องพบเจอทั้งโอกาสและอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในแต่ละช่วงของการดำเนินธุรกิจ ตั้งแต่การก่อสร้างตัวของธุรกิจเด็กส่งหนังสือพิมพ์ การขยายกลุ่มตลาด การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จวบจนกระทั่งช่วงของการส่งต่อธุรกิจไปยังผู้อื่น ผู้เขียนได้กล่าวว่า “โอกาส คือช่องทางในการทำสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น” (Jeffrey J. Fox, 2552) โอกาสมีอยู่โดยทั่วไปรอบตัวผู้คน แต่อาจไม่ชัดเจนหากไม่ได้สังเกต ดังนั้นหลายคนจึงมองผ่านความเป็นไปได้เหล่านั้น หากแต่ผู้ที่มองเห็นโอกาส เตรียมพร้อมไปกับโอกาส และไขว่คว้าโอกาสได้อย่างรวดเร็วจึงเป็นผู้ที่ใช้โอกาสให้เกิดประโยชน์และประสบความสำเร็จจากการลงมือปฏิบัติของตนเอง

เรนต้องพบเจอกับด้านที่ต้องใช้ทักษะการตัดสินใจที่แตกต่างกันตามสถานการณ์ การตัดสินใจของเรนในแต่ละครั้งเปรียบเหมือนกับการตอบสนองต่อโอกาสและอุปสรรคของผู้ประกอบการเช่นเดียวกัน ดังนั้น การเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ของเรนจะทำให้ผู้ที่มีความสนใจในการเข้าสู่ธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม มองภาพการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นองค์รวม เป็นไปตามขั้นตอน และมีความชัดเจน รวมทั้งยังสามารถนำไปปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจของตนเองได้

นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ยังสอดแทรกความรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเลี้ยงลูกแบบชาวตะวันตกที่สนับสนุน

ให้ลูกได้รับประสบการณ์โดยตรงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เด็ก ๆ เรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการสอนผ่านบทสนทนาบนโต๊ะอาหาร การเลือกคบคน ความรับผิดชอบในการทำงาน การนึกถึงความรู้สึกของผู้อื่น ความรู้สึกขอบคุณและความกตัญญูตา อันเป็นแบบแผนที่ดีที่จะสร้างนิสัยของเด็ก ๆ ให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่เป็นประชากรที่มีคุณภาพในสังคม

ส่วนท้ายของหนังสือเล่มนี้สรุปเนื้อหาด้านการประกอบธุรกิจที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อในแต่ละช่วงการเป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ของเรน และเปรียบเทียบกับ การดำเนินธุรกิจโดยทั่วไป รวมทั้งยังมีการแนบแบบฝึกหัดเพื่อการประเมินผลธุรกิจของผู้อ่าน 40 บทเรียนว่า เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละมุมมองแล้วนั้น ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานธุรกิจในมุมมองต่าง ๆ ของผู้อ่านเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งในบางมุมมองที่อาจมองข้ามไป ก็สามารถกลับไปอ่านและคิดพร้อมกับผู้เขียนได้เช่นเดียวกัน

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่อ่านง่ายด้วยภาษา และเนื้อหาที่ปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบนวนิยาย แต่ยังคงความรู้ด้านการบริหารไว้เต็มที่ ดังนั้นถึงแม้ว่าผู้อ่านที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจเลยก็สามารถอ่านหนังสือเล่มนี้ได้โดยง่าย และเหมาะสมกับผู้ที่กำลังแสวงหาทิศทางในการก้าวสู่ความเป็นผู้ประกอบการ หรือแม้แต่ผู้ที่ในขณะนี้เป็นผู้ประกอบการเอง ก็สามารถนำข้อมูลที่ได้จากหนังสือเล่มนี้ไปปรับใช้กับกิจการของตนเองได้ ถึงแม้หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มีรายละเอียดลงลึกถึงกระบวนการดำเนินงานหรือกลยุทธ์ในแต่ละหัวข้อ แต่สามารถถือได้ว่าให้ความรู้ความเข้าใจในภาพรวมที่ค่อนข้างชัดเจนเกี่ยวกับการประกอบการและการบริหารธุรกิจ เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้เหล่านี้ไปต่อยอดในการศึกษาเฉพาะเรื่องอย่างชัดเจนมากขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

Jeffrey J. Fox. (2552). เรน เรียนลัดหลักสูตรเอ็มบีเอ What a Paperboy Learned About Business (สุนันทา ไชยสระแก้ว, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

วัตถุประสงค์ (Objectives)

“วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร” (Journal of Business, Economics and Communications) มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบของบทความวิชาการและบทความวิจัยที่มีคุณภาพด้านบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นสื่อกลางในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเชิงวิชาการ ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ และบัณฑิตศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการเผยแพร่งานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่กว้างขวาง

ขอบเขตของวารสารฯ (Scopes)

วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร รับบทความวิชาการ บทความวิจัย และบทวิจารณ์หนังสือ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยบทความนั้น ต้องนำเสนอให้เห็นถึงการสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางวิชาการที่มีประโยชน์และน่าสนใจ รวมถึงการนำเสนอผลการวิจัยที่เป็นปัจจุบัน เป็นประโยชน์ต่อทั้งแวดวงวิชาการและวิชาชีพ โดยบทความที่จะได้รับการตีพิมพ์นั้น จะต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในสาขาที่บทความนั้นเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดย ขอบเขตเนื้อหาทางวิชาการของวารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสารจะครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

- เศรษฐศาสตร์	- การประชาสัมพันธ์
- การจัดการธุรกิจ	- การสื่อสารมวลชน
- การบัญชี	- การท่องเที่ยวและการบริการ
- การเงินการธนาคาร	- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- สารสนเทศเพื่อการสื่อสาร	

สำหรับบทความที่จะลงตีพิมพ์ในวารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ส่งบทความโดยตรง

กำหนดการตีพิมพ์

กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 ระหว่างเดือน ตุลาคม – มีนาคม

ฉบับที่ 2 ระหว่างเดือน เมษายน – กันยายน

ประเภทของผลงานวิชาการ

1. **บทความวิจัย (Research article)** เป็นงานเขียนที่เกิดจากการวิจัยของผู้เขียนหรือสมาชิกร่วมในงานวิจัยนั้น อย่างเป็นระบบ และไม่เคยได้รับการตีพิมพ์มาก่อน

2. **บทความวิชาการ (Article)** เป็นบทความทางวิชาการที่นำเสนอเนื้อหาสาระทางวิชาการที่น่าสนใจ ซึ่งผ่านการวิเคราะห์หรือประมวลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น จากการวิจัยที่ผ่านมา จากเอกสารอ้างอิงจากความคิดเห็นของผู้เขียนและผู้อื่น อาจมีการนำเสนอในมุมมองใหม่ ที่สนับสนุนหรือคัดค้านต่อทฤษฎีหรือองค์ความรู้ทางวิชาการเดิม หรือเป็นการนำเสนอแนวทางในการวิเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีผู้รวบรวมเรียบเรียงหรือวิเคราะห์มาก่อน

3. **บทวิจารณ์หนังสือ (Book review)** เป็นงานเขียนบทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของหนังสือ บทความ หรือผลงานศิลปะ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้และต่อยอดโดยผู้อ่าน

องค์ประกอบของบทความ

บทความวิจัย และบทความวิชาการ ประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง (Title) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้เขียน (Author(s)) ใช้ชื่อเต็มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษพร้อมระบุสถาบันที่ผู้เขียนสังกัดที่เชิงอรรถของหน้าแรก
3. บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียวที่สรุปสาระสำคัญของบทความไว้โดยครบถ้วนและควรมีความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4
4. คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวนไม่เกิน 5 คำและระบุไว้ท้ายบทคัดย่อ

5. เนื้อหา (Contents)

1. บทความวิจัย ควรประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. บทนำ (Introduction)
2. วิธีดำเนินการ (Methods)
3. ผลการศึกษา (Results)
4. สรุปและอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)
5. เอกสารอ้างอิง (References)

2. บทความวิชาการ ควรประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. บทนำ (Introduction)
2. สาระในประเด็นต่างๆ (Contents)
3. สรุปและอภิปราย (Conclusion and Discussion)
4. เอกสารอ้างอิง (References)

6. เอกสารอ้างอิงเอกสารอ้างอิง ใช้ระบบการอ้างอิงและบรรณานุกรมของ APA (American Psychology Association) หรือ รูปแบบของมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งศึกษาได้จากหนังสือคู่มือการจัดทำสารนิพนธ์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร หรือ เว็บไซต์ (<http://www.bec.nu.ac.th/bpm/journal.php>)

บทวิจารณ์หนังสือ (Book review) ประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่องของหนังสือ (Title) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้เขียนของหนังสือ (Author(s)) ใช้ชื่อเต็มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษพร้อมระบุสถาบันที่ผู้เขียนสังกัดที่เชิงอรรถของหน้าแรก
3. ชื่อผู้วิจารณ์ (Name of Reviewer) ชื่อ หน่วยงานที่สังกัด อีเมลติดต่อ
4. เนื้อหาการวิจารณ์ (Reviews Content) การเขียนนำเกี่ยวกับหนังสือที่วิจารณ์ เนื้อเรื่องเป็นส่วนแสดงความคิดเห็นและรายละเอียดในการวิจารณ์ โดยนำเสนอจุดเด่น และจุดบกพร่องของเรื่อง โดยทำการวิจารณ์ / วิพากษ์อย่างมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผล หรือตามหลักวิชาการ
5. บทสรุป (Conclusion) เป็นการเขียนสรุปความคิดทั้งหมดที่วิจารณ์ และให้แง่คิด หรือข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

การเตรียมต้นฉบับ (บทความวิจัย / บทความวิชาการ / บทความหนังสือ)

1. กำหนดขอบกระดาษ ขอบบน ขอบล่าง ขอบขวา 2.54 เซนติเมตร /ขอบซ้าย 3.17 เซนติเมตร จัดเนื้อหาให้อยู่ในลักษณะ Distributed
2. แบ่งเนื้อหาเป็น 2 คอลัมน์ ความกว้าง 7.33 เซนติเมตร ช่องว่างระหว่างคอลัมน์ 0.63 เซนติเมตร ยกเว้น บทคัดย่อ ใช้ 1 คอลัมน์
3. ต้นฉบับมีความยาวไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4
4. ให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 15 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
5. บทคัดย่อให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 13 point ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
6. ให้ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด (Line Space) 1 บรรทัด
7. บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษรวมกัน มีความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ A4

ขั้นตอนการดำเนินงานภายหลังได้รับต้นฉบับ

บรรณาธิการจะตรวจสอบขอบเขตของบทความ หากบทความอยู่ในขอบเขตของวารสารฯ จะรับไว้พิจารณาฯ หลังจากนั้น กองบรรณาธิการจะตรวจสอบความสมบูรณ์ขององค์ประกอบในบทความ และรูปแบบ หากไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารฯ บทความนั้นจะถูกส่งกลับไปยังผู้พิมพ์สำหรับติดต่อ (Corresponding Author) เพื่อทำการแก้ไขบทความที่จัดเตรียมถูกต้องตามระเบียบการตีพิมพ์

หลังจากนั้นบทความที่มีความสมบูรณ์ของเนื้อหาและการจัดรูปแบบที่ถูกต้องแล้ว จะถูกส่งบทความไปยังผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัย 1 ท่าน และ ภายในมหาวิทยาลัย 1 ท่าน ในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาคุณค่า และคุณภาพทางวิชาการ อนึ่ง ระยะเวลาในการพิจารณาบทความ หากมีการแก้ไขเพียงเล็กน้อยอยู่ที่ 8 สัปดาห์ นับจากวันที่กองบรรณาธิการได้รับบทความ หากเป็นบทความที่มีข้อแก้ไขค่อนข้างมากและต้องส่งมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณามากกว่า 1 รอบ จะอยู่ที่ 12 – 18 สัปดาห์

ลำดับขั้นตอนการตีพิมพ์

1. ผู้ส่งบทความต้องสมัครเป็นสมาชิกของวารสารฯ โดยสามารถสมัครสมาชิกได้ที่ http://www.bec.nu.ac.th/becjournal/add_user.php
2. ส่งบทความที่สมบูรณ์ผ่านทางระบบส่งบทความออนไลน์ ที่เว็บไซต์ของวารสารฯ ที่ <http://www.bec.nu.ac.th/becjournal>
3. ผู้ส่งบทความจะได้อีเมลตอบรับการส่งบทความจากกองบรรณาธิการ
4. กองบรรณาธิการจัดส่งต้นฉบับให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในพิจารณา
5. ผู้เขียนแก้ไขต้นฉบับฉบับสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
6. ตีพิมพ์

ดาวน์โหลดเอกสาร

ผู้ส่งบทความสามารถดาวน์โหลดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งบทความได้ที่ <http://www.bec.nu.ac.th/becjournal/jdownload.php> ดังนี้

1. รูปแบบต้นฉบับ (Template)
2. ขั้นตอนการส่งบทความ
3. แม่แบบการลงรายการอ้างอิง
4. ตัวอย่างการจัดรูปแบบบทความ